

Publicerad 2010-09-24 14:45 av Erikjohansson

förseglad

En förintelse,
illusion av självgodhet
En trasig spegel
förseglad bortom havets horisont.

Ett par tvillingar
bedrar varandra för hopp om
att smaka Paris oäkta gåva
-inte ska den delas på?

Maskätna ord, kremerad självdistans
hopplösa tankar, en vissnen blomma
vid strandens kant
Lutad över vattnets djup

De feta, fula och odrägliga
skrattar för högt
De vackra döljer skrattet
med en hand för munnen

Kväver det, dödar det
förlöser det- blodigt och kallt,
i ensamhetens eko.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erikjohansson med Poeter.se id #14612 innehar upphovsrätten